

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Lvdovici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum

Qvae Mysteria Resvrrrectionis, Apparitionis, & Ascensionis, vsq[ue] ad
Spiritus Sancti Aduentum & Euangelij promulgationem, complectitur

Puente, Luis de la

Coloniae, Anno M.DC.XII.

Med. 31. De vita & heroicis virtutibus Sancti Pauli, post eius conuersionem
vbi etiam ponitur summa quaedam perfectionis Euangelicæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-38195](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-38195)

X.
us a con-
Iesum:
magnus
ocitudo,
aggredi-
ur, carni-
de illi
licetur,
a, quæ eo
atur: he
vt se in
cineret:
tè prim
at Apo-
enaculo
unt, et
gia Sto-
proci-
eunden-
policea
errore
in pra-
eodem
quod po-
exhibe-
a & in
it am-
a, in sa-
est fer-
natus e-
e sancti-
nibus
ly

DE VITA ET VIRTVT. S. PAULLI 333

his huius mundi hominibus: idque tanta ani-
mi constantia, vt quamuis omnes admiraren-
tur, audientes illum prædicare Christum, qui
venisset Damascum, vt eiusdem Christi disci-
pulos comprehenderet: nihilominus h magis
conualefcebat, & confundebat iudaos, affirmans
quoniam hic est Christus. Tantum itaque abfu-
it, vt huiusmodi hominum sermones & per-
secutiones, tepidiorem illum in prædicatio-
ne redderent; vt potius eadem animum illi
adderent, vt constantius & vehementius
Christum prædicaret; simili autem passu pro-
gressus est in reliquo totius vitæ suæ, donec
ingenti Christi amore ardens pro eo illam
profudit; vt in proxima Meditatione appare-
bit.

ti Act. 9. 22.

MEDITATIO XXXI.

DE VITA ET HEROICIS
virtutibus Sancti Pauli Apostoli
post eius conuersionem, in qua
summa ponitur supremæ per-
fectionis Euangelicæ.

VITA gloriosissimi huius Apostoli,
post eius conuersionem, fuit per-
fectissimum quoddam totius Eu-
angelicæ perfectionis exemplar; ad
quam par est omnes viros aposto-
licos contendere, a imitantes, sicut ipse dixit
Christum Dominum nostrum, sicut ipse eun-
dens

2i. Cor. 4.
10. & 12.

dens

dem imitabatur: in quem finem hac meditatio hic instituitur, in qua referantur præcipue eius virtutes, tam ex eius Epistolis, quam ex Actibus Apostolorum desumptæ.

PUNCTVM. I.

Paupertas
Spiritus,

PRI MA eius virtus fuit, excellens Spiritus
PAUPER TAS, qua renunciauit omni-
bus rebus, sicut ceteri Apostoli; vt sic expedi-
tior esset, totumque se Dei obsequio & prædi-
cationis ministerio impenderet; oblectas se
in experiendis paupertatis effectibus, præ-
cipue in tribus rebus.

a1. Tim, 6, 8

PRIMUM a contentus erat (vt ipse ait) *be-*
bens alimenta, & quibus tegeretur; atque si de-
ceret: si habeam, quod præcisè necessarium
est, ad vitam sustentandam, & corporis nudi-
tatem contegendam, his contentus ero. Ade-

b2. Corint.
6. 10.

oquæ his erat contentus, atque si totum ma-
dum haberet. & ideo dixit: *b viuimus sicut*
gentes, multos autem locupletantes: tanquam
nihil habentes, & omnia possidentes. Causa
vero, huius tantæ lætitiæ erat, quòd in tanta
rum corporalium indigentia, summas spiri-
tuales diuitias possideret, quæ maiore sine
paratione consolationem homini adferunt
quàm adferant temporales. Hinc ALTERVM

c2. Corint.
11. 27.

illud proueniebat, vt etiam his ipsis necessi-
rijs sæpe se sponte priuaret; eorumque des-
ctum magna animi lætitia sustineret. Ideo
quæ inter suas calamitates, etiam enumerat
famem, sitim, frigus, nuditatem, & ieiunia mu-
ta. Imò vltèrius est progressus: nam cù occu-

patiss

patissimus aliàs esset in prædicando; iureque
 posset sustentationem à fidelibus accipere, si-
 cut reliqui Apostoli accipiebant: ipse huic
 iuri renunciando, labore manuum suarum, ex
 quadam arte *mechanica*, lucrabatur sibi & so-
 cijs suis quod esset ad sustentationem neces-
 sarium. vt hac ratione fideles non e-
 grauariet; Sed exemplum maioris perfectionis omnibus
 præberet. Et ita ait, *f argentum & aurum, aut
 vestem nullius concupiui, sicut ipsi scitis: quoniã
 ad ea, quæ mihi opus erant, & his qui me cū sunt,
 ministrauerunt manus ista. Omnia ostendi vobis,
 vt exemplum caperetis; quoniam sic laborãtes,
 oportet suscipere infirmos, ac meminisse verbi
 Domini Iesu, quoniam ipse dixit: Beatius est
 magis dare quàm accipere.* O gloriose Apосто-
 le, qui parcus fuisti in accipiendo tempora-
 lia; & effusus, in dando spiritualia, impetra-
 mihi à tuo Magistro, vt paupertatem tuam in
 rebus temporalibus imitans, consequar diui-
 tias tuas bonorum spiritualium. Relinque, a-
 nima mea omnia, & inuenies omnia; relin-
 que pro Christo omnia, & in ipso Christo
 possidebis omnia. nã si eum habeas, habebis
 in eo omnia, & si eius amore pauper fueris,
 multo eris magis contenta, quàm si esses diues.

PUNCTVM II.

SECUNDA eius virtus fuit, purissima CAS-
 TITAS, cuius edidit votũ, sicut ceteri A-
 postoli; eãq; custodiuit exactissimè; & propo-
 suit se tanquã exẽplũ eius, dicens, *a volo oēs vos
 esse, sicut me ipsũ, expeditos videlicet à nuptijs*

d Actuum. 18.3.

e 1. Thesal. 2.9.

2. Thesal. 3.8.

f Actuum. 20.33.

Castitas & interna eius pugna.

a 1. Corint. 7.7.3+35.

& ma-

& matrimonij operibus vt sine impedimento possint Dominum obsecrare, & esse Sancti corpore & Spiritu. Sed præcipuè tria circa hanc virtutem perpendam.

I.

PRIMUM, quanti S. Apostolus fecerit hanc virtutem: siquidem cupiebat omnes homines castos esse, sicut ipse erat: nihil curans quòd ea ratione mundus esset breui finiedus: quia pluri faciebat æterna, quàm tēporalia semperque desiderio suo collimabat ad id quod optimum & excellentissimū esset: quous in executione ipsa, Dei dispositioni se accommodaret, qua dona sua hominibus distribuere solet. SECUNDUM, quòd cum reliquis

II.

1. Cor. 9.
5. 12.

b Apostoli in more haberent, deuotam aliquam mulierem sororem secum circumducere, quæ illis ministraret, & ex facultatibus suis sustentaret; ipse tamen non est usus ea potestate, non solum quòd vellet potius ex laborum suarum viuere, quam ex huiusmodi elemosyna; sed etiam propter cautelam, & decentiam in tali comitatu & communicatione cum mulieribus, quas merito fugere debet, qui tutam velit habere castitatem.

III.

TERTIVM fuit, quòd eius castitas, fuerat grauisimis tentationibus oppugnata; quæ tamen viriliter superauit: ideoque fuit proculdubio castitas eius gloriosior. Eò enim omnis virtus sublimior censetur, quo grauiorem contradictionem sentit, qui illam habet, in ea conseruanda. Et hac ratione declarant aliqui ex Sanctis, quòd ipse Apostolus

de

de seipso refert, scribens ad Corinthios; *cne* *c 2. Corin.*
magnitudo reuelationum extollat me, datus est *12.7.*
mibi stimulus carnis meæ, Angelus Satanae, qui *S. Aug.*
me colaphizat. Propter quod ter Dominum ora- *S. Thom. &*
ui, vt discederet à me: & dixit mihi: sufficit tibi *alij ibi.*
gratia mea: nã virtus in infirmitate perficitur.
 atque si dictum illi fuisset, vt sis humilis, ne-
 cesse est tentari te; & vt virtus tua sit perfe-
 cta, debet esse valde probata: ideoq; stimulus
 ipse carnis tuæ, illam faciet perfectè castam;
 & Angelus Satanae, qui te colaphizat, faciet
 te tolerantem & patientem, vt puritas tua sit
 sicut Angeli cælestis. O Pater misericordia-
 rum, conuerte stimulum carnis meæ in calcar
 Spiritus mei; vt feruenter orans, curtam di-
 ligenter in tuo seruitio: quia à te solo meum
 dependet remedium.

RESPLANDET quoque eiusdem Apосто-
 li Sãctitas & puritas, in alijs internis pugnis,
 quas tolerabat; sed insigni tamen virtute vin-
 cebat; propter quas dixit: *d condelector legi* *d Rom. 7.*
Dei secundum interiorem hominem. Video au- *22.*
tem aliam legem in membris meis, repugnantem
legi mentis meæ, & captiuantem me in lege pec-
cati, qua est in membris meis. Infelix ego homo,
quis me liberabit de morte corporis huius? gratia
Dei per Christum Dominum nostrum. hæc est
quæ me liberabit, & eius virtute omnia vin-
cam. Ne deficias, anima mea, si videris te op-
pugnari; sed confide in gratia Dei, quòd non
succumbes. Si e caro tua concupiscit aduersus *e Galat. 5 17*
Spiritum, contende vt & Spiritus ita concu-

V. Part. Medit.

Y

piscat.

1. Corint.
15.17.

discat aduersus carnem, vt victor euadat; & ita quò pugna acrior erit, eò victoria erit gloriofior: vt possis cum eodem Apostolo dicere, f Deo gratias, qui dedit nobis victoriam per Dominum nostrum I H S V M C H R I S T V M Amen.

PUNCTVM III.

I.
Penitentia
& mortificatio.
1. Corint.
9.26.

TERTIA virtus fuit, seuera POENITENTIA & carnis mortificatio, quam rigidè castigabat, vt Spiritui subiectam haberet; quod ipse verbis grauissimis testatur. *Ego sic curro, non quasi in incertum, & nesciens præmium & fructum meum, sic pugno, non quasi aerem verberans, & inaniter laborans, verè iactans, & nihil opere præstans, sed castigatio poenitentis corpus meum, & in seruitutem indigo: ne fortè, cum alijs prædicauerim, ipse probus efficiar.* O anima mea, si Apostolus certus de suo præmio, ita currit ac timet; quid incerta hæres, & non cum tremore curris? ille non est contentus aërem verberare, sed verberat carnem suam; cur tu solis verbis contenta, negligens interim opera? castiga, poenitentis corpus tuum, vt subijcatur Spiritui. si enim illum in sua rebellionem permittas, perducet te in ruinam, & reprobationem.

II. EXERCIVIT se præterea Sanctus Apostolus in continua sensuum suorum & appetitionum

inordinatarum mortificatione: abnegans desideria & voluptates suas; exactè adimplens abnegationē, à Christo Domino nostro commendatā, *b semper, inquit, mortificationem Iesu in corpore nostro circumferentes, ut & vita Iesu manifestetur in corporibus nostris.* ubique ergo & semper mortificationibus erat circumdatus, non solum internis in Spiritu, sed etiam externis in corpore: nunc ipsemet eas sponte subiens, nunc ab adversarijs illas sustinens: imitans in hoc Christum Dominum nostrum, cuius vitam ipse exprimebat in seipso: unde frequenter illud usurpabat, *c ego signata Iesu in corpore meo porto, quia eadem patiebar, quæ Christus fuerat passus.*

b 2. Corint. 4. 10.

c Galat 6. 17.

O si talem possem obtinere mortificationem continuam, diurnam, & perfectam, in qua eius vita manifestaretur, qui tantæ mortificationis mihi dedit exemplum! O dulcis Iesu, qui es *d via, veritas, & vita;* siquidem mortificatio tua, via est, ad tui fruitionem perveniendi, qui es ipsa vita; illustra me tua veritate, ut perfectam hanc mortem amplectar, quæ manifestatur admirabili vita tua.

d Ioan. 14. 6.

PUNCTUM IV.

QUARTA virtus fuit, profunda & admiranda **HUMILITAS**, magnæ Sanctitatis

Humilitas & mundi contemptus.

coniuncta, quod valde est rarum; & respicitur in subiectis exemplis.

I.

NAM primum, cum se alijs hominibus compararet, infimum semper locum sibi elegit: quia, inter peccatores, iudicabat, se esse primum; inter Sanctos, ultimum: & ita semel dixit: *Christus Iesus venit in hunc mundum, peccatores saluos facere, quorū primus ego sum, &*

a 1. *Timo.* 1.
15.

Christus Iesus venit in hunc mundum, peccatores saluos facere, quorū primus ego sum, &

b 1. *Corint.*
15. 9.

alibi: b ego sum minimus Apostolorum; qui non sum dignus vocari Apostolus, quoniam persecutus sum Ecclesiam Dei: & ulterius progressus,

c *Ephes.* 3. 8.

c mihi inquit omnium Sanctorum minimo data est hac gratia, omnium scilicet fidelium, qui erant in Ecclesia. Qui itaque in oculis Dei, primus erat ex maximis Apostolis, & ex primis in sanctitate; idem in suis oculis erat bonorum postremus, & peccatorum primus: cuius estimationis ea erat causa, quod in hac sui ad

reliquos comparatione, exaggeraret propria sua peccata; & obliuisceretur peccatorum aliorum: & contra memor erat virtutum aliorum, oblitus tunc propriarum; sed memor tamen præteritorum vitiorum: in quo sum-

mopere mihi studendum est, humillimum hunc virum imitari, & cum ipso dicere, ego sum minimus Christianorū, & indignus quod hoc nomine vocer; ego sum minimus religiosorum, & Sacerdotum; nec sum dignus hoc nomine appellari: imò omnium hominū, sum

minimus, & nec mereor hoc nomen qui meo peccatis me feci bestiam: nam verè dicam, &

d *Psal.* 21. 7.

vermis sum & non homo.

peccatis me feci bestiam: nam verè dicam, & vermis sum & non homo.

peccatis me feci bestiam: nam verè dicam, & vermis sum & non homo.

vermis sum & non homo.

D-

DEINDE, respanduit eius HVMILITAS in hoc, quòd non erubescibat publicè fateri sua peccata, & scripto illa notata relinquere, dicens: quia prius e blasphemus fui, & persecutor, & contumeliosus, & f qui supra modum persequebar Ecclesiam Dei, & expugnabam; & quod sanguinem innocentem effudisset; fateatur enim: g cum funderetur sanguis Stephani, ego adstabam, & consentiebam, & custodiebam vestimenta interficientium illum. Et si quando aliquid insignium suorum operum necessitate coactus referebat, miscebat verba humilitatis; h factus, inquit, sum insipiens, vos me coegistis. Alias idem repetebat, & ex instituto reticebat multa, quæ producere potuisset, i ne quis, inquit, me existimet supra id quod videt in me, aut aliquid audit ex me. Hoc exemplo nos docens, verè humilem, proprio suo instinctu inclinare, ad culpas defectusque suos manifestandos; non verò ad proprias virtutes, nisi necessitate coactum; & eam humiliationem deuorando, vt, cum easdem narrat, vanus & inanis habeatur.

II.

e Timo. 1. 13.
f Galat. 1. 13.
g Actuum. 22. 19.
h 2. Corint. 12. 11.
i. 2. Corint. 12. 6.

III.

TERTIO respanduit eius HVMILITAS in eo, quòd agnoscens maxima bona, quæ à Deo receperat, (nam Spiritus Dei, sicut idem Apostolus dicit, non est cæcus ad ea cognoscenda) non sibi illa arrogauerit, aut inaniter de eis gloriaretur; sed totam gloriam Deo & eius gratiæ tribuerit: & ideo in eius conspectu, tanquam nihilum se agnoscens, dice-

II
 k1. Corint. 13. 10. bat : k gratia Dei sum id quod sum, & gratia eius in me vacua non fuit, sed, abundantius illis omnibus laboravi : non ego autem, sed gratia Dei mecum & alibi : I pro me nihil gloriabor, nisi in infirmitatibus meis : & in quibus ego
 l2. Corint. 12. 5. fidem plantaverim in vobis, & Apollo rigaverit tamen neque qui plantat est aliquid, neque qui rigat, sed qui incrementum dat Deus : & cum aliquando, ut tanquam Deum, ipsum adorare vellent, scissatunica, & exsiliens in tumbas, clamans, dicebat : viri quid hæc facitis, & ego homo mortalis sum, similis vobis ; ac propterea indignus tali honore.

n Actuum 14. 13.

o1. Corint. 4. 7.

Hæc est humilitas cordis, quæ semper in Sanctis perseverat : in qua licet mihi, Sanctum hunc Apostolum imitari, si donorum Dei particeps esse cupio, memor verborum illorum eiusdem Apostoli ; o quid habes, quod non accepisti, & si accepisti quid gloriaris, quod non acceperis ?

Quare, anima mea, si vis ut te Deus impleat se ipso, euacua te à te ipsa, & ipse copiosa dona tibi communicabit, si totam eorum gloriam illi demissè dederis.

IV.
 p1. Corint. 4. 4.
 q1. Corint. 9. 27.

QUARTA, respénduit etiam HVMILITAS in Sancto timore, quem de se ipso habebat, in propria cognitione fundatum : quem sensum aliquando dicebat, nihil mihi conscius sum, sed non in hoc iustificatus sum : quoniam enim me iudicat, Dominus est ; & alias dicebat, quod castigo corpus meum, ne reprobus efficiar.

Et sapè à fidelibus perebat, vt pro ipso *ora-* 11. Corint.
vent, quod signum erat humilitatis eius; & 1. 11.
 Sancti huius timoris, quo verebatur, ne fortè r Colos. 4. 3.
 aliqua sua culpa, Dei dispositionem impedi- r Hebr. 13.
 ret. Præ reliquis autem apparuit hæc *Hv-* 19.
MILITAS, quod cùm sciret, se per reuela- r Rom. 15.
 tionem Dei, Euangelium accepisse; voluerit 30.
 nihilominus illud cum alijs Apostolis con- Gal. 2. 2.
 ferre, *s ne fortè*, inquit, *in vacuum currerem*
aut cucurrissem. in quo humillimam iudi-
 cij sui resignationem, iudicio Ecclesiæ,
 manifestè ostendit; non sibi soli tantum
 tribuens, aut securitatem illam negligens,
 quæ ex totius Ecclesiæ iudicio, sibi proue-
 niret.

ULTIMO eadem **HVMILITAS** resplē- V.
 dit in mundi contemptu; & in eo, quod
 gauderet se alijs contemptui esse; & plus
 gloriatur, se ab alijs despici, quàm alijs se Gal. 6. 14.
 esse in honore: & ita dicebat, *t mihi absit glo-*
riari, nisi in cruce Domini Iesu Christi, per quem
mibi mundus crucifixus est, & ego mundo,
 quasi diceret: ille me tanquam vilem, &
 ignominiosa crucis morte dignum contem-
 nit; & ego eum eadem ratione contem-
 temno. Et quamuis fex & mundi oppro-
 brium haberetur, nihili hoc faciebat, quin 1. Corint.
 potius *v pro minimo*, inquit, *mibi est, vt 4. 3.*
à vobis iudicer, aut ab humano die, adeo-
 que procul erat, vt se Hominum palato
 accommodaret, vt diceret, *x an quero homini-* Galat. 1.
10.

bus placere? si adhuc hominibus placere quare-
rem, Christi seruus non essem. O Christi serue
fidelissime, impetra mihi a tuo Domino, pre-
tiosum hoc donum humilitatis, ex qua oritur
fidelitas circa ipsius obsequium. O Anima
mea, si verè cupis Domino tuo seruire, con-
temne vanas huius mundi pompas, & dolo-
sa filiorum eius iudicia; & potius gloriare,
quod mortua sis & crucifixa mundo, & quod
ille ita tibi mortuus sit & crucifixus, ut ex
nunc soli Deo viuas in æternum. Amen.

PUNCTVM V.

I. **Q**UINTA virtus fuit, inuicta & heroica
eius PATIENTIA in suis laboribus,
qui fuerunt innumeri & omnis generis; inter-
ni, & externi; terra mariq; à Iudeis & Gæcibus
& falsis fratribus, ut constat ex eorum a cat. ab
go ab ipso confecto, dum scriberet ad Corin-
thios; qui labores, quàm fuerint intollerabi-
les, his verbis significauit, b *grauati sumus* (su-
pra modum, & supra virtutem, ita vt taderet
nos etiam viuere; nullam requiem habuit cum
nostra, sed omnem tribulationem passi sumus
foris pugna, intus timores: & sibi applica-
quod scriptum est, d *quia propter te, mortificati
mur tota die: estimati sumus, sicut oves occisi-
onis.*

II. Et, cum tanti essent, resplendebat in
PATIENTIA, quod exiguos illos iudica-
ret comparatos ad præmium, quod sperabat
& ita illos appellauit, e *momentaneum hoc*

I. Patientia

Et hilaritas
in laboribus.

a 2. Corint.

11. 23. Et 6.

1.

b 2. Corint.

4. 8.

c 2. Corint.

7. 5.

d Rom. 8.

36.

e sal. 43. 22.

II.

c Corint. 4.

17.

leue tribulationis nostræ. Nec terrebatur, aut
 animum abijciebat, propter illorum imma-
 nitatem; Sed ad maiores potius tolerandos
 sese offerebat, sicut euenit, quando f. *Propheta*
Agabus illi pradixit, fore, vt Ierosolymis vincire-
tur à Iudæis, & traderetur in manus Gentium;
 & ipse respondit: Ego non solum alligari, sed &
 mori in Ierusalem paratus sum, propter nomen
 Domini Iesu. Quæ animi eius erectio, proce-
 debat ex magna fiducia in Deum; quam idem
 ipse Dominus in medijs eisdem laboribus fo-
 uebat: & ita ait, *g ipsi in nobismetipsis respon-*
sum mortis habuimus, vt nõ simus fidentes in no-
bis, sed in Deo, qui suscitatur mortuos: qui ex tan-
tis periculis nos eripuit, & eruit: in quem spera-
mus, quoniam & adhuc eripiet. Ex quo tanta a-
 nimi magnitudo illi oriebatur, vt diceret: h
 scio & humiliari, scio & abundare; satiari & e-
 surire; & abundare & penuriam pati; omnia
 possum in eo, qui me confortat: atque si diceret,
 in prosperis & aduersis, in paucis & in multis,
 sum quasi omnipotens, non meis viribus sed
 Dei, cuius potentia omnia possum. O Deus om-
 nipotens, fac me tua virtute potentem, ad
 præstandum, quidquid mihi iubet; & ad tole-
 randum, quidquid permittis: tua siquidem e-
 rit gloria, cuius est & potentia.

DENIQVE in suis laboribus, magnam
 habuit consolationem & læticiam: quia in
 ijs ipsis Deus ingentes illi spirituales diuitias
 communicabat, sicut ipse Corinthijs scri-
 bit, *i benedictus Deus, qui consolatur nos in o-*

f. Actuum
21.13.

g 2. Corint.
1.9.

h Philip. 4.
11.

IV.

2. Corint.

1.4.

2. Corint.
7. 4.
1 Rom, 5. 3
2. Cor.
12. 10.

in omni tribulatione nostra: vt possimus & ipsi consolari eos, qui in omni pressura sunt: & iterum dicit, & repletus sum consolatione, super abundantio gaudio in omni tribulatione nostra; & iterum gloriamur in tribulationibus, & in placeo mihi in infirmitatibus meis, in contumelijs, in necessitatibus, in persecutionibus, in angustijs pro Christo.

O Redemptor mundi, qui re ipsa effecisti, vt hoc vas electionis experiretur & pateretur multa, pro nomine tuo; dans etiam ei simul magnam, in patiēdo, Spiritus voluptatem: elige me quoque in vas tuum, in quo multos etiam labores reponas, cum abundantio consolatione, in illis tui amore ferendis.

PUNCTVM. VI.

I.
Oratio &
contemplatio.

a Rom. 1. 9.
a Thes. 1. 2.
b 1 Tim. 2. 8

Sexta virtus fuit altissima ORATIO. Et CONTEMPLATIO, crescens semper in ea, quæ data illi est tribus primis diebus suæ conuersionis, sicut dictum est. Nominatim verò eius oratio fuit continua, qua Deum orabat pro se & omnibus fidelibus, sicut ipse sæpe testatus est; a testis enim, inquit, est Deus, quòd sine intermissione, memoriam vestram facio semper in orationibus meis, faciēs ipsam, quod alios facere volebat: b Volo, inquit, vobis orare in omni loco, leuantes puras manus ad Deum, quod ipsum præstabat omnibus modis orationis, obsecrationis, petitionis, & gratiarum

actio

actionis, sicut alijs vt faceret contulebat. in
 ipsis item carceribus *orabat, & glorificabat* *c Actuum*
Deum, faciens ex carcere oratorium, etiam *10.25.*
 magna cum ædificatione ipsorum custo-
 dum.

DEINDE orabat magno Spiritu & fer-
 uore, non contentus solis verbis, sed potius
 cordis affectibus, nam propterea dixit d *Orabo*
bo Spiritu, orabo & mente, coniungens in- *d 1. Cor. 14.*
ternum animæ sensum verbis, quæ ex ore pro- *15.*
celebant. Ex quo proueniebat, vt eius con-
templatio, esset aded alta, vt (sicut ipse dixit)
eius e conuersatio esset in cælis. *c Philip. 3.*

I I.

Qui etiam dixit de seipso, scio hominem f
raptum esse ad tertium cælum; & in Paradi- *20.*
sum; & audiuisse arcana verba, quæ non liceret
homini loqui. de quo superius diximus. In quo
raptu minimùm censendus est Deus, commu-
nicasse illi altissimum contemplationis gra-
dam, qui possit in hac vita mortali commu-
nicari: & fas est credere, sæpius habuisse ali-
os raptus, quos ex humilitate celauit, sicut
ipse, cùm hunc solemnem refert, insinuat; &
quando dixit in alio loco, g mente excedimus *g 2. Corint.*
D E O, hoc est habemus extases Spiritus, *5.13.*
agentes cum D E O: & bene apparet, quàm
fuerint altæ; siquidem ait, h ne magni *h 2. Corint.*
tudo reuelationum extollat me, datus est mihi *12.7.*
stimulus carnis meæ Angelus Satana, qui me
colaphizet, & humiliet.

III.

Ex hac contemplatione, oriebatur abun-
 dantia illa cõsolationũ, quibº afficiebatur &

altif-

i Philip. 3.
8.

altissima sensa, quæ de Christo habuit, ac de eius gratiæ inestimabilibus diuitijs, secretis prædestinationis, & providentiæ Diuinæ; excellentijs ac perfectionibus Dei, Hierarchijs Angelorum, & multis alijs rebus, quas in suis epistolis docet. Denique tanti Christum faciebat, vt diceret, *i existimo omnia detrimentum esse, aurum, argentum, gemmas, & quicquid in mundo est, propter eminentem scientiam Iesu Christi Domini mei, propter quem omnia detrimentum feci, & arbitror vt stercoræ tantam quam mihi fuerunt lucra, hæc arbitratus sum propter Christum detrimenta, vt Christum laqueifaciam.* O suprema Christi Domini scientia, quæ tantum infundis, & imprimis animarum rerum terrenarum contemptum; tantam vero rerum coelestium existimationem; da mihi, Domine, hanc scientiam, qua te ita cognoscam, vt detrimentum & stercus existimem quicquid terrenum est, vt possim te verum Deum & hominem consequi.

Ex quatuor his considerationibus, possum haurire tum ingentem admirationem, de deo raris beneficijs quæ Deus in Sanctum Apostolum contulit, & pro eis gratias agendum magnum desiderium, eum imitandi, quibus imitari licebit; frequentans orationem cum magno Spiritu; & meditationem cum magna viuacitate; qua me disponam ad remouenda impedimenta, quæ alias impediunt fauores & gratias, quas cupit Deus ijs infundere, qui excellens hoc exercitium frequenter

PUNCTUM VII.

SEPTIMA virtus fuit, excellentissima
CHARITAS & amor, erga Christum
 Dominum nostrum, cum supremo vniti-
 onis gradu, qui in via **VNITIVA** inveni-
 tur, quam ipse ostendit cum dixit, a *Christo*
confixus sum cruci: viuo autem iam non ego, sed
viuit in me Christus: quibus verbis insinuat
 duos modos vnitionis amantissimæ, quã ha-
 bebat cum Christo. *Primus* erat, cum Christo
 crucifixo ita se esse vnitum, vt confixus cum
 eo esset in cruce; non quidem clavis ferreis
 sed amoris & imitationis, in quo summè gle-
 riabatur, cogitans, loquens, & faciens semper
 iuxta hoc: & ita dixit Corinthijs, *b non iudi-*
caui me scire aliquid inter vos, nisi Iesum Chri-
stum, & hunc crucifixum.

SECUNDVS modus vnitionis cum Chri-
 sto, erat spiritualis, cum excessu videlicet a-
 moris, ducendo (vt ait Sanctus Dionysius) vi-
 tam tantum amatoriam; ita vt quamuis verè
 duceret vitam naturalem, non tamen liberè
 viueret, proprio scilicet arbitrio & volunta-
 te, sed Christus in eo vivebat, tanquam prin-
 cipium, regula, & finis eius cogitationum, af-
 fectuum, verborum, & operum, coniungente
 eum sibi Christo Domino, continuat s amoris
 exercitijs, ita vt diceret, *c mihi viuere Christus*
est: vita mea est Christus, cogitatio mea est
Christus; meum velle est Christus; meum lo-
qui est Christus; meum operari est Christus.

O fe-

I.
Amor uni-
tionis cum
Christo.

a Galat. 2.
19.

I.

b 1. Corint.
22.

II.

Cap 4. de
Diuini. no-
mi.

c Philip. 1.
21.

XI.
 ac de e-
 secretis
 uina; ex-
 erarchijs
 as in suis
 istum fa-
 etrimen-
 & quid-
 n scienti-
 quem om-
 ercora-
 r atus sum
 istum la-
 ni scien-
 s anima
 ntam ve-
 ; da mi-
 a cogno-
 istimen-
 e verum
 , possum
 m, de
 etum
 as agere
 andi
 oratione
 em cum
 ad remo-
 diunt fa-
 n funde
 quædam
 PVN

O felicem Apostolum, cui tantopere Christus fauit. Utinam anima mea talis esset, in qua semper Christus viueret. O CHRISTE in vita mea, mane & viue semper in me, & viuere meum sit semper in te, in secula, Amen.

d Rom. 8.
35.

DEINDE perpendam, quam intimè esse amor iste in Sancto Apostolo radicans, quod ausus est dicere, *quid quis nos separabit à Charitate Christi? tribulatio? an angustia? an fames? an nuditas. an periculum? an persecutio? an gladius? certus sum, quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque Principatus, neque virtutes, neque instantia, neque futurum, neque fortitudo, neque altitudo, neque profundum, neque creatura alia poterit nos separare à Charitate Dei, quæ est in Christo Iesu Domino nostro.* O ignis amoris, quem et aquæ multæ tribulationum non possunt extinguere, nec flumina obruere, quin potius illis magis accendaris! O ignis insatiabilis, qui nunquam deficit, quia nunquam defatigaris, aduersariis prosequendo eius causa, quem diligis. Accendetur Redemptor mi, hunc amorem in corde meo, ut tanto feruore te diligam, quem nulla creatura possit extinguere. Amen.

c Centi. 8.
74

f Prover. 30.
16.

PVNCTVM VIII.

Charitas
& zelus animarum.

OCTAVA virtus, fuit feruētissima CHARITAS & amor erga proximos, quæ creabatur ex Charitate, quæ habebat erga Christum.

stum, de qua dicit ipse, a *Charitas Christi* *ur-*
get nos, ad omnia videlicet, quæ spectant ad
 ipsius Christi seruitium & bonum animarum,
 quarum salutem ex omnibus suis visceribus
 optabat: pro quibus horrendos tolerauit la-
 bores, perambulans totum mundum infati-
 gabiliter, prædicans per omnia regna & pro-
 uincias, per plateas, per domos priuatas, eti-
 am in carceribus, nunc pluribus simul, nunc
 singulis in particulari, magna cordis teneri-
 tate. b *Nocte*, inquit, *& die non cessauit*, monens
 cum maternis lacrimis vnumquemque vestrum.
 Ex quo procedebat, vt diceret: c *omnium me*
seruum feci, vt plures lucrifacerem. Factus sum
 Iudæis tanquam Iudæus, vt Iudæos lucrarer; et ijs
 qui sine lege erant, tanquam sine lege essem, vt
 lucrifacerem eos; factus sum infirmis infirmus,
 vt infirmos lucrifacerem; d *Græcis & Barbaris*,
 sapientibus & insipientibus debitor sum; e om-
 nibus omnia factus sum, vt omnes facerem sal-
 uos. Et alibi. e *Per omnia omnibus placeo*, non
 querens quod mihi utile est, sed quod multis, vt
 saluisiant. O Charitatem latissimam, quæ om-
 nes complectitur, neminem excludit; omni-
 um hominum formas & figuras accipit, vt
 omnes accipiant figuram CHRISTI, &
 portent super se hominis cælestis imagi-
 nem!

a 2. Corint.
5. 14.
I.

b Actuum.
20. 31.

II.
c 1. Corint.
9. 19. 22.

d Roma. 1.
14.

e 1. Corint.
10. 33.

III.

HINC etiam oriebatur sollicitudo, & ze-
 lus boni communis in omnes, eorum damna
 ita sentiens, atque si essent propria; ideoque
 sensum hunc suum inter magnos suos labores

com-

f 2. Corint. 11. 29. *computat, dicens: f Quis infirmatur, & ego non infirmor? quis scandalizatur & ego non vror?* & eadem ex causa dicebat Romanis; g quoniam *tristitia mihi magna est, & continuus dolor cordi meo, eo quod videret fratres suos Israelitas non recipere Euangelium. & Galatis, qui ab Euangelica puritate degenerauerant; h Filius mei inquit, quos iterum parturio, donec formetur Christus in vobis.* Aliàs seipsum nutricem apt el' ar, i *tanquam si nutrix* (inquit) *foveat filios suos: ita desiderans vos cupide, volebam tradere vobis non solum Euangelium Dei, sed etiam propriam animã, quoniam charissimi vobis facti estis, & alibi; k Testis est mihi Deus, quomodo cupiã omnes vos in visceribus Iesu Christi; quia eos cupiebat inuiscerare in ipsum Christum, ut semper ipsum diligerent.*

IV.

l. Philip. 23. *HINC etiam oriebatur insignis alia eius amoris excellentia: nam, cum desiderium haberet dissolui, & esse cum Christo, concinere illud, eò, quod permanere in carne necessarium existimaret, propter profectum & gaudiũ proximorum; nec dubitabat, abstrahere se à dulcedine contemplationis, & iucundo colloquio cù Christo, ut alij salui essent. Eoq; progressa est eius Charitas, ut diceret, m Optime ego anathema esse à Christo pro fratribus meis, id insinuans, iuxta multorum Patrum interpretationem, quòd si necessarium foret ad salutem proximorum, vellet ipse eligere, provari visione Christi & eius gloria, aut per aliquod tempus, aut vsque ad finem mundi*

m Rom. 9. 3.
S. Chrysost.
S. Thom. &
alij ibi.

quod maiorem gloriam nullam haberet, quam Christum amare, eius voluntatem implere, & multas animas lucrari, ut ei seruirent, & æternum amarent. Quarum animarum gratiã, aptius quam Moyles dixisset: *n* *Exodi 32.*
Peccavit populus iste, aut dimitte eis hanc no-
xam, aut me dele de libro tuo: potius enim vel-
lem absque mea culpa à te absens esse; quam
tot animas culpã suã perire. O charitas celsis-
sima & profundissima, quæ tam altè ascendis,
ut nolis esse contenta, nisi Deum possideas;
descendisq; adeò profundè, ut velis sine cul-
pa carere Deo, ut placeas eidem: da mihi, Do-
mine, huic similem charitatẽ, qua in hoc me-
am requiem & tranquillitatem ponam, ut
quamvis cum iactura mea, tibi tamen placeã,
& multas animas ad te deducam, quæ te fru-
antur in æternum. Amen.

VLTIMO vehementer extollit hanc V.
 Apostoli charitatem, quòd extenderet se
 etiam ad inimicos & persecutores suos,
 quos tanquam amicos diligebat, implens er-
 ga eos, omnes amoris leges; & ita dicebat, *o 1. Corint.*
Maledicimur & benedicimus; blasphemamur,
& obsecramus pro ijs, qui nos persequuntur; &
iterum: p ego autem inquit, libentissime impen-
dam & superimpendar ipse pro animabus vestris,
licet plus vos diligens, minus diligar. Ex quo fie
bat, ut si q aliqui propter inuidiam aut conten-
tionem, aut quod pressuram ipsi existimarent se
suscitare, Christum predicarent, non solum
ipsi hoc graue non esset, aut de eis conquere-

V. Part. Medit.

Z

retur

retur, aut eos impediret: sed *in hoc*, inquit, gaudeo, & gaudebo, ut Christus annuncietur, *sive per occasionem siue per veritatem.*

Ex his considerationibus intimum concipiam desiderium, imitandi inflammatam hanc Apostoli charitatem erga meos proximos, bonos & malos, amicos & inimicos, respiciens in eis Christum Dominum nostrum, propter quem omnes diligi debent.

PUNCTVM IX.

EX hac Apostoli Charitate, insignes alie virtutes eius promanant, quibus suam perfectionem satis manifestavit, aliquas nunc perpendemus.

I.

a Actuum
6.9.
b c. 20. 22.

c 1. Corint.
9. 16.

d Luca 17.
10.

PRIMA est, magna OBEDIENTIA, erga voluntatem Diuinam, & omnes inspirationes, quibus se illa manifestabat; ideoq; cum ipsi inspiraretur, ut iret in *a* Macedoniam, aut in *b* Ierusalem, aut aliò, statim eò se conferebat, etiamsi sciret, graues ob eam causam persecutiones & labores in eo loco ipsum expectare: quia maiorem animæ suæ, quam vitæ, voluntatis Diuinæ exequendæ, quam propriæ quietis rationem ducebat. Et postquam his omnibus paruisset, nec de facto gloriabatur, nec aliquid se fecisse existimabat, c. nã si Euangelizauero, inquit, non est mihi gloria: necessitas enim mihi incumbit, & vix mihi est, si non euangelizauero. Benè memor erat Apostolus illius Christi sententiæ, d Cum feceritis omnia que precepta sunt vobis, dicit e: serui inutiles sumus; quod debuimus facere, fecimus.

SECUNDA virtus fuit magna SOLICITUDO in custodia lingua, & circumspeditione verborum exactissima; siue prædicaret, siue conuersaretur cum hominibus: vt constat ex ijs, quæ scripsit ad Corinthios: *e non sumus sicut plurimi, adulterantes verbum Domini, sed ex sinceritate, sed sicut ex Deo, coram Deo in Christo loquimur.* FO *vrum perfectum*, verè religiosum, qui ita potuit linguam suam custodire, vt nec verbo laberetur, ne eius religio esset vana, aut perfectio minueretur! Sed quis loquendo impingere poterit, qui sincera intentione, vt ipse, & Diuinam sequens inspirationem, & attendens quod ipsum Deus audiat, & agens de solo Christo, loquatur.

II.

e 2. Corint.

2. 17.

f Jacob. 1.

26.

De hac regula in loquendo, plura supra.

TERCIA virtus fuit intimum DESIDERIVM proficiendi in virtute, & semper vltius progrediendi: nam post tot labores, adhuc dicebat: *g se non esse perfectum*, & ad culmen peruenisse: *sed qua retro erant, & quæ iam præstitisset oblitus, ad ea quæ priora erant, & nondum obtinuerat se ipsum extendens, ad destinatum supernæ vocationis Dei brauium persequatur.*

III.

g Philip. 3.

12.

QUARTA fuit admiranda DEXTERITAS in coniungendis virtutibus, quæ difficile alias coniunguntur, quales sunt humilitas & magnanimitas; mansuetudo & zelus; viscera misericordix & rectitudo iustix; quia h castigabat, quando opus erat, delicta; & i resistebat illis, qui nõ progrediebatur, iuxta veritatē & sinceritatē Euangelij, quod ipse prædicabat.

IV.

h 1. Corint.

5. 5.

i Galat. 2.

11.

Z 2

QUIN

V. QUINTA fuit ingens DESIDERIUM
 videndi Christum Dominum nostrum ob ma-
 ximum amorem, quo illum prosequatur,
 gemens intra seipsum, adoptionem perfectam
 Filij Dei expectans, ac dicens: m sibi vivere
 Christum esse & mori lucrum; quia morie ob-
 tenturus esset semper manere cum Christo.
 Et hoc desiderio dicebat, n quamuis optaret
 peregrinari à corpore, & prasens esse ad Domi-
 num, sed tamen siue absentem siue prasen-
 tem, se contendere illi placere.

V.I Ex his oriebatur FIDUCIA ET SECVRA-
 TAs illa, quã habebat de obtinenda gloria,
 ita vt potuerit dicere: o Bonũ certamen certavi,
 cursum consummaui, fidem seruaui: In reli-
 quo reposita est mihi corona Iustitiæ, quam red-
 det mihi Dominus in illa die, iustus iudex: non
 solum autem mihi, sed & ijs, qui diligunt adiu-
 tum eius. HINC etiam nascebatur prompti-
 tudo illa, & animi generositas, qua se offer-
 bat, ad moriendum pro Christo, & pro bono
 animarum: quã animi promptitudinem offe-
 dit in omnibus operibus totius vitæ suæ: cuius
 enim vita fuit quædam cõtinuata & producta
 mor pro Christo, & pro suis proximis, & in-
 dixit: p quia propter te mortificamur tota die
 estimati sumus, ac vero tractati, sicut oues occi-
 sionis: & alibi: q semper nos, qui viuimus, in
 mortem tradimur propter Iesum: & iterum
 quotidie morior per vestram gloriam, fratres,
 quam habeo in Christo Iesu Domino nostro.

VII. DENIQUE, quando ita tulit occasio, ca-

k Phil. 1. 23
 l Rom. 8. 23.

m Philip. 1.
 21.

n 2. Corint.
 5. 9.

o 2. Timot.
 4. 7.

p Rom. 8.
 36.

l 2. Corint.
 4. 11.

r 1. Corint.
 15. 31.

VII.

put tuum obtulit præcidendū pro Christo, & quamuis genus illud mortis leuius videretur, quia nō fuit affixus cruci S Petrus, fortè tamē huius causæ fuit, quod tota eius vita, post cōuersionem suam talis fuerit, qualem hæcenus diximus, quia scilicet, *sconfixus Christo in cruce*, eius passionis & *stigmata in corpore suo portabat*, & *v implebat in carne sua, qua deerant passionum Christi*, applicans eorum virtutem & efficacitatem (omnibus suis laboribus ad id impensis) *corpori eius, quod est Ecclesia*. Et hoc feruore paratus erat etiam crucis mortem subire, si fuisset illi ita cōcessum; imo mille cruciatuum generibus mori cupiebat, vt magnum erga suum Magistrum amorem ostenderet. O cælestis Magister, qui postquam in cœlum ascendisti, nouum hunc discipulum eligens, tua illum manu ita exspoliasti, & terrenis omnibus affectionibus spoliatum, induisti Diuinis: per eundem supplico, vt & me in tuum discipulum accipias, & copiosa tua gratia ita adiuues, vt te, sicut ille, possim imitari, teque in eius societate frui in æternum Amen.

s Galat. 2.
19.
t Cap. 6. 17.
v Colos. 1.
24.

